

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Martinii Tridentini E Societate Jesu Sinicae Historiae Decas Prima

Martini, Martino

Monachii, 1658

Decimus Imperator Lius. Imperavit annis XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11848

privata socordia publici rumoris facta, imperatoriam majestatem, omnium ludibrijs exposuit; quæ quantacunque, facile vilescit, ubi à virtute destituitur.

DECIMUS IMPERATOR.

LIUS.

Imperavit annis XXXVIII.

*Cyclo 31. anno
20. ante Chris-
tum 878.*

LIUS ISIS filius, imperium seque ipsum superbiâ, opum prodigentiâ & inprimis sævitiâ infamavit. Hinc ei crudeli, quem Sinæ LI vocant, nomen inditum. Nihil moderati, nihil penſi habuit, ut res cunque ferebantur, dummodo animo obsequeretur, imperio, populo, denique sibi exitiosus.

Hij Tyrannic.

Initia imperij HOAIGAN Australem populum, quæ CROCEUS mari miscet undas suas, colentem, infestum habuere. Prædas passim agentem Imperator per Præfectos repressit quidem, at debellare non potuit: hostilem terram ingressus, at æquè fortiter repulsus. Anno imperij trigesimo tertio jam senex palàm sævire in suos cœpit. Avaritiâ potissimum stimulante, quam profusâ luxurie hiantem exhaustæ populi opes explere non poterant. Et cives quidem de barbarâ feritate questi, mox non paucis Præfectorum communi causæ faventibus, unâ cum his publicè dictis scriptisq; furentem furentes insectabantur, Sed jam ultra remedium processerat Imperatoris obstinatio; qui non modò non cessit minacibus querelis, sed iratior ipse contra, inquiri severè jussit in eos, qui de se sinistrè loquerentur. Et quia neminem unum investigare potuit seditionis authorem, sævitiâ in omnes exserere statuit; capite sanciens, ne quis quocunque loco vel tempore, quacunque de causâ cum quoquam colloqueretur, ac ne musitaret quidem; hac enim suspitionis calumniâ perpetuò flagellabatur, omnium se figi maledictis; tormento domestico tyrannorum, semper, quod merentur, timentium. Ingens hominum multitudo jam è medio sublata, in regia urbe velut quoddam justitium indixit. Nulla vox, passim silentium, & ubi prodeundum in publicum, quasi muti defixis in terram oculis attonitorum more incedere, tanquam in totum sibi excidissent. Quia verò nequissimi etiam reges circa se habent, à quibus vel iniqua jubentes audiantur, fuere tum in Præfectis aliqui, crudeliores

Loqui vetat.

deliores Imperatore, atque in id unicè intenti, ut quàm maximam cædem facerent. CHAOCUNGUS tamen, qui magna authoritatis Præfectus habebatur, sæpe monitum increpitumque, sed incassum, denique inter alia hujusmodi verbis alloquitur. *Difficilius est, Imperator, hominum ora, quàm flumina compefcere, hæc quidem etsi castigata ripis, demum exundant tamen, & latè stagnando vastant omnia; de clausis per vim hominum linguis pejora time.* Ipsum triennium istius edicti atrocitas tenuit; cùm tot injurijs oppressa plebs, effusi torrentis instar, in Imperatorem confurgit, regium palatium invadit, ipsum regem ad necem quærit. Sed is è subito tumultu vix elapsus PINGYANG urbem ex fugâ tenuit. Reliqua ejus familia omnis est à furente populo occidione occisa; excepto parvo filio, cui effugienti fida CHAOCUNGI domus ad salutem patuit. At ea res statim innotuit. Quare furentes ad CHAOCUNGI domum advolant, circumfunduntur armis, & Principem superbis vocibus expostulant ad necem. CHAOCUNGUS iram multitudinem mulcere nequidquam conatus, tamen & virtutis famâ & præfenti authoritate recordes hæctenus coërcuit, ne in domum irrumperent. Interim pertinaci clamore Princeps ad mortem exposcebatur. His angustijs pressus CHAOCUNGUS fluctuantem periculi contemplatione animum spargebat in diversa; &, *lam hæc, inquit, omnia Imperatori prædixeram. Meritò quidem incidit hæc illius rebus calamitas, quòd nullus ab eo locus est relictus consilijs meis. At si filium fidem meam implorantem trado furentibus, na ego infidus & Imperatori adeò inimicus audiam. Atqui non defugiunt pericula, qui sunt in regum obsequio: irascuntur malo Imperatori, ut sanent; sed cavent, ne noceant: neque dominum suum, sed ejus flagitia execrantur. Quid si filium meum substituam, staturâ vulnèque principi parem? quid si felici suspitione sub regij sanguinis reverentiâ servetur sanguis meus?* Hæc secum confusè volvens, ut & populi placaret iram, & filium Imperatoris servaret; suum quem habebat domi filium, eis tradit. Quem Principem esse credentes, mox crudâ feritate laniant innocentem victimam, atque concidunt, immoto patre spectante. Ita servatus est Princeps, inauditâ Sinis ad eum diem subditi adversus improbum etiam Imperatorem fide. LIUS à rebellatrici plebe nusquam reperi- tus, exutusque imperio reliquam ætatem in obscuro, ac fugitivus egit. Illustre documentum, quid timendum regi, qui, dum sæviat, timeri mavult à suis, quàm amari, Exinde annis aliquot interregnum fuit.

UNDE

Rara in Imperatorem fides Chaocungi.